

ства-та онал вола и сила, коло-то сѧ е повѣрила на Христіански-ты Патріарси и Епископи отъ Султанъ-Мехмеда II-го и отъ главни-ты мѹ наслѣдницы; и като сѧ поправи и улучши текущія-ть чинъ и образъ на Патріаршеско-то избранїе, да сѧ положи въ полно и истинно дѣйствіе чинъ-ть на да сѧ опредѣляватъ (тѣи Патріарси и Епископи), согласно съ Патріаршески-Атъ Высокій Бератѣ, за сичкия-ть си животъ, и да сѧ заключаватъ кога сѧ опредѣлятъ толкова Патріарси-ти, колко-то и Митрополити-ти и Мерхаси-ти и Епископи-ти и Хаҳами-ти по начинъ който бы сѧ установилъ отъ Высокї-тѣ Портѣ согласно съ дѣховни-ты начальница на различны-ты Общества; при това да сѧ запретятъ вообще приходы-ти правилни или обычайни, кон-то сѧ коимъ либо Образомъ или словомъ давать на дѣховенство-то, а вмѣсто нихъ да сѧ опредѣлятъ за Патріарси-ты и Начальницы-ты на Общества-та редовни приходи, а за другого дѣховенство мѣсечины соразмѣрны съ степень-тѣ и съ нѣжды-ты на Епархии-ты имъ, споредъ справедливо-то рѣшенїе, кое-то напоконъ ще да стане, безъ да сѧ нанесе никој шата ни докачка на движими и недвижими-ты имъ имѣнія; а Особена това, да га възложи управленїе-то на